

önskar genom styrelsen alla medlemmar

God Jul
och
Gott Nytt År

Styrelsen består av följande ledamöter

Ordförande	Åke Abrahamsson	Marka	0515-726042
V. Ordförande	Kjell Åke Filipsson	Falköping	0515-640515
Sekreterare	Birgitta Renström	Skövde	0500-418200
Kassör	Urban Azelius	Ulricehamn	0321-25139
Övriga	Marianne Grindeskog	Leaby	0515-37063
	Ann-Britt Johansson	Falköping	0515-18023
	Ingrid Johansson	Skörstorp	0515-32160
	Margareta Thor	Kinnarp	0515-33051
	Arne Emanuelsson	Vårgårda	0322-625005
	Gösta Wilhelmsson	Trädet	0515.51248
	Lennart Sandin	Herrljunga	070-2182596
	Margareta Andersson	Torbjörntorp	0515-31383
	Fleming Torstensson	Falköping	0515-33353

Hälsning från styrelsen

Ytterligare ett har gått sedan sist och för varje år som går kommer en viktig angelägenhet allt närmare. Det handlar om själva kärnan i föreningen. Sedan våra senaste två släktböcker kom ut har så många nya Tunbergare fötts att det börjar bli hög tid ta reda på dessa. Tiden går – det är redan fem år sedan som boken om Andersgrenen kom ut. Om man sätter målet att det skall finnas ett supplement till nästa släktträff så får vi nog försöka lägga på en rem som man säger på trakten.

Problemet ligger inte i redigering och sammanställning utan i det faktum att vi måste få in uppgifterna så att vi har något att sammanställa. Om det går bra får vi göra en bedömning senare om det räcker för att vi skall låta det gå i tryck på något vis. Det är förvisso även mycket jobb med sammanställningen eftersom alla relationer måste hänga ihop. I den här julhälsningen ligger ett särskilt meddelande om detta, vi kommer även att använda de mailadresser vi har och göra ett utskick fram i vinter.

Så fort det inträder någon förändring måste Ingrid få veta detta.

Ingrid har ny mailadress: ingrid.joh@outlook.com.

Efter sommaren 2015 skall vi ha en ny släktträff och detta är den andra kärnan i vår förening; det är ju de människor som finns bakom namnen i våra släktböcker som är slakten.

Därför fyller våra träffar en viktig funktion när vi släktingar lyfts ut från böckernas många sidor och samlas till gemenskap och trevlig samvaro så som vi gjort ganska många gånger vi det här laget.

Den första släktboken har nu ersatts av en pärmupplaga.

Observera då att Ingrid har gjort total revidering av innehållet. Av kostnadsskäl lägger vi inte upp något lager av denna utan vi framställer i takt med efterfrågan. Detta innebär även möjlighet till kontinuerlig uppdatering om så skulle behövas. Det är bara att byta ut en sida mot en annan.

Julhälsningskommittén har bestått av Birgitta Renström, Margareta Andersson, Arne Emanuelsson, Lennart Sandin och Åke Abrahamsson.

En God Jul och ett Gott Nytt år önskas er alla i vår stora släkt!

Bli medlem

När nya Tunbergare föds är det den självklara dopgåvan ett medlemskap i vår förening. Det löser man en gång för alla genom att betala in den ringa summan av femtio kronor till föreningens bankgiro 5655-5329.

E postadresser

Vi har fått in ett gott antal E postadresser – tack alla! – men vi behöver flera. Meddela Urban din adress genom att skicka ett mail till urban.azelius@telia.com

Hemsidan

Vi har en ny hemsida från och med nu. Den nya adressen är falbygden.nu Lättare adress finns inte. Skriv bara in adressen i adressfältet så är saken klar. Hemsidan är aktiv men lider svårt av brist på intressant material. Det är endast ni, kära medlemmar, som kan åstadkomma detta så skicka bilder, notiser, ja nästan vad som helst som handlar om vår släkt till hanske.abrahamsson@gmail.com så blir det publicerat. Den gamla hemsidan ligger kvar ytterligare någon tid innan den släcks ner. Där sker inte heller någon uppdatering sedan en tid.

Släktböckerna!

Föreningens kapital består av andra och tredje delen av våra släktböcker. Det rör sig om avsevärda antal och stora pengar eftersom upplagorna var stora. Ni som inte köpt dessa i tanken att det kan vi göra senare; ta tvärt av och beställ dem nu. Det är viktigt för föreningens ekonomi eftersom denna bland annat bygger på en löpande försäljning av våra släktböcker. Som bekant är vi en av få föreningar som inte har årlig medlemsavgift utan måste klara ekonomin på annat sätt.

Den andra släktboken kostar 250 kronor och den tredje kostar 180, beställ från kassören Urban Azelius telefon 0321.25139 eller E-post urban.azelius@telia.com

Sommarresan den 5 - 7 augusti 2014

Enligt önskemål går resan denna gång till Halland samt västra och södra Skåne. Vi bor två nätter i Sundets pärla Hälsingborg. I Halland besöker vi världsarvet Grimeton radiostation och utställningen om Hallandsåstunneln. Ett mycket intressant besök gör vi på Öströö fårfarm med ca 500 tackor plus lamm (känd från tv). Vi besöker Skånska stearinljusfabriken i Ängelholm, Lunds domkyrka, och ser en del i Malmö, Skanör och Falsterbo. Vi tittar in på bärnstensmuseet, som ligger vid den fina kustvägen mellan Höllviken och Trelleborg. Vi äter lunch två gånger på Skånska gästgivargårdar. Vi kommer att åka flera fina vägar utmed kusten, där man vanligtvis inte åker.

En höjdare är Eslövs leksaksmuseum, troligtvis Sveriges största. Minns du den första Barbiedockan? Här finns 500 st. i orginalkartong, 300 m2 modelljärnväg och mycket, mycket mer.

Ett färdigt program är klart i slutet av januari 2014.

En verklig intressant och fin resa i södra delen av vårt land med lite annorlunda resmål.

Ring Arne tel. 0322- 625005 så sänder vi program.

TUNBERGSRESAN GICK I ÅR TILL VÄSTERÅS

I dagarna tre; 30 juli-l aug. reste 32 glada resenärer till Västerås med omnejd. Efter gott kaffe innan Örebro gjordes första besöket på Robotmuseet i Arboga. Här fick man studera svensk flygteknik och radarspaning, modeller på svenska plan samt möjlighet att flyga och landa genom simulator. Där fanns t.o.m. ett exemplar att beskåda av Hitlers vedergällningsbomb; VI.

Efter lunch kom vi sedan till Köping med ett besök på Bertil Lindblads Bil- och Teknikhistoriska museum. Om damerna var något ljumma vid det första besöksålet, så blev de här helt begeistrade av vad man här kunde se. Här fanns dyrgripar av allehanda olika bilar, en del som varit i kunglig ägo, nu renoverade och framställda i all sin prakt. En kunnig guide gjorde behållningen av besöket än mera värdefullt. Museet är ju egentligen en mans verk; Bertil Lindblad. Kanske fäste man sig alldeles särskilt vid en Mercedes-Benz SSK från 1929. Den hade Lindblad köpt på skroten för 1200 kr. Han renoverade den i 20 år. Då blev han av en engelsman bjuden 5 miljoner pund, det blir 50 miljoner sv.kr. Men bilen står fortfarande kvar på museet som en fröjd för oss besökare.

Vi övernattade på First Hotell Plaza i Västerås. På 23:e våningen intog vi vår middag. Nästa dag besöktes först Anunds högar i Badelundabygden utanför Västerås. Även här mötte en kunnig guide upp och berättade om högarna; bl.a. landets största gravhög. Nedanför högarna fanns även flera skeppssättning; bl.a. 2 i följd efter varandra, vilket är unikt. Efteråt kaffe i sockenstugan. Sedan var det dags för Engsö slott. En guide berättade med stor inlevelse om de som bott på detta slott, bl.a. om greve Carl Piper och hans hustru Christina. Även kyrkan besöktes som -var lite udda i byggnadsstilen.

Efter lunch i Falkenbergiska kvarnen gjordes ett sista stopp i Skultuna Messingsbruk, där vi blev bjudna på kaffe.

Efter middag på hotellet samlades resenärerna för en stunds trevlig samvaro med historieberättande och allsång

Sista dagen gjordes först ett besök i Domkyrkan. En vaktmästare berättade kort om dess historia. En viss kunglig glans ges denna kyrka i och med att Erik XIV ligger begravd där. I utkanten av Västerås ligger Vallby Friluftsmuseum, som blev vårt nästa besöksmål.

Man kan säga att detta är en sorts Skansen i miniatyr och en tidsenlig guide mötte upp och berättade fängslande om herrskapsfolk och svensk allmoge. I de olika stugorna uppträdde ungdomar klädda i tidstroga kläder för att ge en uppfattning om hur man levde på den tiden.

På väg till Strömsholms slott stannade vi vid restaurang Westerqvarn för en trevlig lunch i kvarnmiljö.

På Strömsholms slott fick vi en timmas guidning av en mycket engagerad kvinna.

Just då fanns också en utställning av prinsessan Estelles dop och olika dopdräkter som använts av de kungliga; bl.a. prinsessan Estelles, men även från Gustaf V:s och prins Oscars. Färden gick sedan hemåt och kaffe intogs som avslutning i sockenstugan i Laxå.

Ännu en lyckad Tunbergsresa var till ända, och tacksamheten var stor mot resans arrangörer Arne och Ingrid Emanuelsson, som för sitt arbete med resan fick varma applåder från mycket nöjda resenärer.

Monica och Lennart Thoor

Foto Bernt Andersson

Ett liv som busschaufför

Erik Olsson född 1909 i Lugnås, gift med Gerda, dotter till Hilda och Karl Johansson Stommen Döve i Börstig socken.

Erik var en glad, humoristisk och mycket omtyckt och uppskattad person. Han började köra buss år 1928 på linjen Falköping - Skara. 1930 fick Erik anställning hos Josef Götberg, som ägde busslinjen Börstig - Falköping.

1932 köpte han både buss och busslinje av Götberg för nio tusen kr. Bussen var en amerikansk REO med plats för 28 personer. Karossen var byggd av Svenska Karosseriverkstaden AB i Katrineholm.

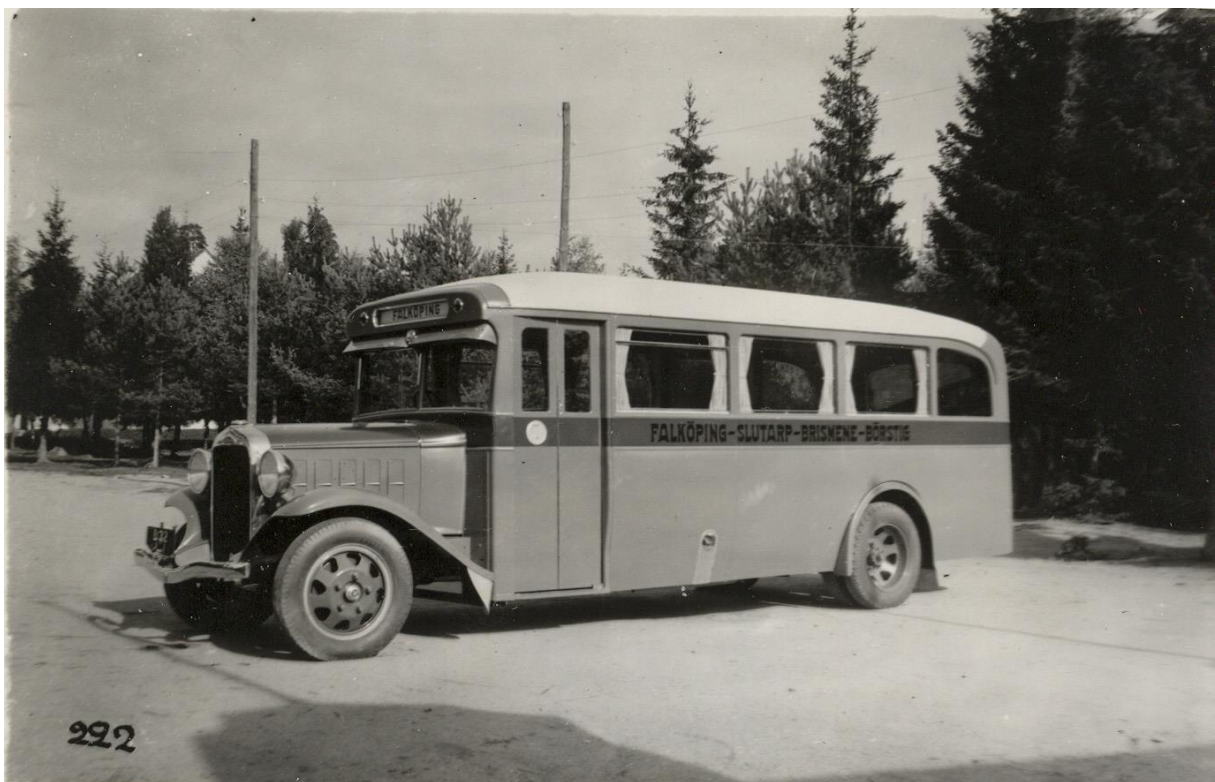
Bussgaraget var placerat i Döve på Karls mark, så det var inte konstigt att Erik träffade Gerda och blev kär. De gifte sig 1934.

Erik vid ratten i en betydligt modernare buss än den som syns på den andra bilden.

Bussen gick med Erik som chaufför varje dag i veckan mellan Döve - Börstig - Brismene - Alarp - Kinnarp - Slutarp och Falköping. Onsdag och lördag körde han två turer samt biotur på söndag.

På busstationen i Falköping samlades många bussar från olika håll på den tiden. I Falköping fick chaufförerna uträtta många ärenden åt folket, som inte kom till stan så ofta. Det fick Erik också göra. Det gällde till exempel att hämta på apotek och många andra saker, som bara kunde köpas i stan. Det hände en gång, har han berättat, att en kvinna stoppade bussen och gav honom en behå, som hon bad honom byta. Hon hade köpt den dagen innan, men den visade sig vara för liten. Det gjorde Erik gärna med glimten i ögat.

Den amerikanska bussen av märket REO

Vägarna vintertid med mycket snö kunde vara besvärliga. Då var han tvungen att ta på snökedjor och en styrkedja på ena framhjulet. Att få på dessa innebar mycket extra arbete.

Under krigstiden fanns det inte bensin. Då var det gengas, som gällde. Detta tillverkade Erik själv. Han sågade och högg ner ved, som sedan pressades i en maskin till rätt storlek. Gengasen var besvärlig och farlig att handskas med. En gång höll det på att gå illa för Erik. Det var en morgon när han skulle starta upp bussen. Det blev för mycket gas i garaget, så Erik föll och blev liggande helt borta. Som tur var kom Karl i rätt ögonblick och upptäckte vad som skett.

Han fick upp dörrarna och drog ut honom i friska luften. Erik kördes i taxi till lasarettet, där han fick ligga en tid. Men han klarade sig. Under krigstiden fick han också ta med rävar och grävlingar, som var skjutna och lämna till en charkuterist i Falköping, som tog vara på köttet. Erik sålde buss och busslinje 1944 till Linjebuss, men fortsatte som chaufför åt dem.

Erik var också en intresserad jägare. Han var också mycket duktig i att laga klockor. 1976 gick han i pension efter 46 år som busschaufför på samma linje.

Rolf Olsson, Arne Emanuelsson

EN "TUNBERGARE" MED SIKTE PÅ OS I RIO

Min brorson Andreas Elofsson föddes i Jäla 1995. Familjen består av mamma Anita, pappa Per och storebror Jonatan.

Andreas lärde sig simma när han var 7 år och från 8 års ålder blev han medlem i Falköpings Simsällskap. Från 2003 och fram till 2011 var mamma Anita hans tränare.

Under åren har Andreas vunnit ett stort antal tävlingar och tagit många medaljer. 2008 var han på sitt första träningsläger som hölls på Malta.

För 2 år sedan flyttade Andreas till Uddevalla. Han lämnade föräldrahemmet för att kombinera studier med simning. Det var Dennis Fredrikssons (chefstränare Uddevalla Sim) förtjänst. Han kom fram till Andreas som simmade en tävling i Skövde och frågade om han ville börja på UEIG (Uddevalla Elitidrottsgymnasium) och på den vägen är det.

Det har hänt mycket i Andreas liv det senaste året. Han har belönats med ett idrottsstipendium på 10 000 kronor från Falköpings Kommun, blivit uttagen i landslaget, fyllt 18 år och tagit körkort.

Som han säger så har flytten gett resultat. På ett par år har han utvecklats rejält med kraftiga sänkningar av sina personliga rekord.

Under året på GP-tävlingar i såväl Uppsala och som Jönköping noterade han nya personliga rekord och det bäddade till en andraplats för honom i GP-cupen och en biljett till Rom i somras där han gjorde landskampsdebut. Andreas har också hunnit med att simma JSM och SM i Halmstad i sommar. På lång sikt har han en given målsättning och det är OS om 3 år. Fortsätter jag utvecklas som jag har gjort hittills känns detta rimligt säger Andreas som är en av Sveriges mest lovande bröstsimmare.

/Birgitta Renström

Om Gunnar Sandin

Vår pappa, Kurt Gunnar Gilbert Sandin föddes 2 april 1912 i Sandhem i Skaraborgs län. Vår farfar och farmor hette Karl och Elin. Pappa hade också en äldre bror som hette Georg.

Pappa och hans bror blev moderlösa redan 1923. Vår farmor dog i TBC och vistades länge på sanatorium. Man kan förstå att det var en tung tid för vår farfar att bli ensam att fostra två unga pojkar.

Pappa har berättat att den dag farmor dog kom en av grannarna ut till honom, när han kom hem från skolan och sa helt kallt: "nu har din mamma dött". Den sociala omsorgen brast ganska mycket på den tiden. En syster till farmor kom till hemmet och fick tjänstgöra som ställföreträdande mamma ett tag. Därefter var det hushållerskor som hjälpte till.

Verkstaden där Gunnar arbetade i sin ungdom.

Pappa var duktig i skolan, matematik var hans starkaste sida. Han berättade att han gärna satt kvar på rasterna och fördjupade sig i matematiska problem. Däremot var det dåligt betyg i sång. Detta visar med stor tydlighet att man inte behöver kunna sjunga för att vara musikalisk.

Farfar förstod ganska tidigt att pappa ville spela fiol. Det berättas att när farfar vann en tävling och fick åka till Stockholm köpte han med sig en dyr fiolstråke hem till pappa. Den där tävlingen gick ut på att gissa namnet på två oxar som företaget Metallfix hade i sin reklam. Rätta namnen var Ante och Nisse. Det hade farfar och en man från Tannefors listat ut. De båda fick gratis resa till Stockholm, middag på källare Freden, en ox var och skjuts genom Stockholms gator i en s.k. sjupinnskrinda dragen av de två oxarna. Det hade kommit in mer än 9000 svar. De sålde oxarna för 500 kr och fick 250 kr var.

Pappa konfirmerades i Sandhems kyrka och efter avslutad skolgång var det dags att jobba. Farfar var lastbilschaufför och pappa var motorintresserad. Det blev en utbildning på Södermalms tekniska institut i Stockholm i bl.a. renoveringar och justeringar av motorer. Därefter fick han anställning som reparatör hos J Friden i Sandhem och sedan som vulkanisör hos Oskar Gustavsson i Slutarp. Pappa gjorde sin värnplikt vid flyget som flygmekaniker, vilket tände en gnista som sedan "exploderade" när han tog sitt flygcertifikat många år senare.

I en annons i lokalpressen läste pappa att det fanns en lokal ledig i Herrljunga lämpad för verkstadsarbete. Detta var 1933 och blev starten av Herrljunga Gummiverkstad.

I boken Svenska Industrier Västergötland och Göteborgs och Bohus län 1945 kan man läsa: Firman startade 1933 i mindre lokal vid Storgatan 12 men måste snart flytta till rymligare lokaler. Då även dessa verkstadslokaler blivit för trånga har Sandin låtit uppföra egen större fastighet vid Storgatan 31 inrymmande modern verkstads-kontors och lagerlokaler samt åtta stycken bostadslägenheter och inflyttade här 1945. Filial öppnades i Slutarp och Skara.

Mamma och pappa gifte sig 1934. Pappa var sju år yngre än mamma och blev utsatt för diverse skämt från mammas väninnor som kallade honom "valp" "Skall du gå ut med den där valpen nu igen?"

Men fotografiet på pappa i flygvapnets uniform gav inga förolämpningar utan beundrande blickar "de sa vilka granna tänder han har" Oavsett valp eller granna tänder blev det ett långt tryggt äktenskap som varade i 60 år.

Våra föräldrars största intresse var att resa. Mamma fotograferade och pappa filmade. Det blev resor till bl.a. Italien, Norge, Finland,

Danmark, Tyskland, Afrika, Israel, Palestina, Tunisien, England och USA. Båda deltog i språkkurser i engelska och tyska. Pappa var inte fullt så flitig som mamma men han hade en förmåga att ta sig fram med kroppsspråk och vänligt leende. Han tog ofta egna promenader, såg inte alltid om det stod "tillträde förbjudet" eller tyckte det var ännu intressantare då. Han kunde komma tillbaka med fantastiska berättelser som ingen av oss visste om han uppfattat rätt.

När Lions bildades i Herrljunga blev pappa en bland de första medlemmarna. Han kom att delta under många år med praktiskt arbete "för samhällets välfärd" som är ett av Lions syften.

Flygintresset som började spira när pappa gjorde sin värnplikt slog ut i full blom när det byggdes ett flygfält utanför Herrljunga och medlem i flygklubben blev han naturligtvis, (Bland de första här också) 1966 var pappa 54 år. "Du är för gammal för sånt" sa mamma Det blev sporren. Han läste flygteknik, meteorologi och allt som krävdes, och en vacker dag kom han hem med sitt certifikat. Vi var väldigt stolta över vår pappa. Flygintresset och sommarstugan i Säm samt glädjen över sina två barn och fyra barnbarn var pappas livsnerv.

När pappa gick bort den 14 november 1994 sa en av hans goda vänner och flygkompis: "Du hade en fin pappa Ulla"
Det hade vi, en företagsam, glad, generös och rolig pappa som alla tyckte om.

Ulla Carlsson och Lennart Sandin

